Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

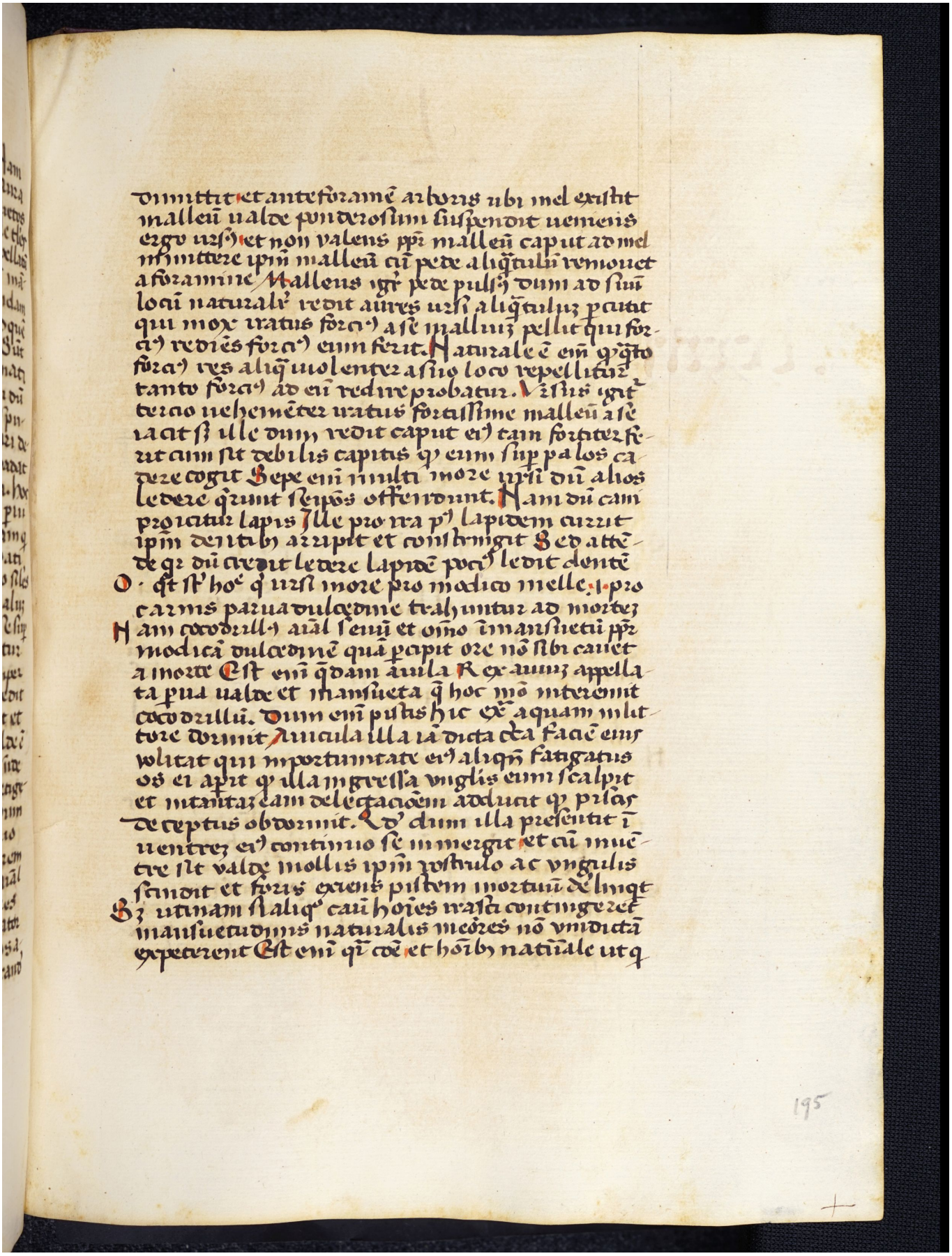

dimittit et ante foramē arbōris ubi mel exstat
malleū ualde ponderosum suspendit uemens
ergo ursꝰ et non valens ꝑ malleū caput ad mel
mittere ipm malleū cū pede aliꝯtulī removet
a foramine Malleus igr pede pulsꝰ dum ad suū
locū naturalē redit aures ursi aliꝯtulus petit
qui mox uratus foraꝯ a se malluz pellit qui for-
aꝯ redies foraꝯ eum ferit. Naturale ē enī q̄ꝯto
foraꝯ res aliq̄ uolentes a sno loco repellitur
tanto foraꝯ ad eū redire probatur. Vrsus igr
terco uehemēter uratus fortissime malleū a se
iacit si ille dum redit caput ei tam fortiter fe-
rit cum sit debilis capitis q̄ eum sup palos ca-
dere cogit Sepe enī multi more ursi dū alios
ledere q̄runt sepōs offendunt. Nam dū cam
proicitur lapis ille pro ira pꝰ lapidem arripit
ipm dentib⁹ arripit et confringit Sed attē-
de q̄ dū credit ledere lapidē pcussꝰ ledit dentē
O· q̄t sūt hoc q̄ ursi more pro modico melle. i. pro
carnis parua dulcedine trahuntur ad mortez
Nam crocodilꝰ aial serui et ouino īmansueti ꝑ
modica dulcedinē qua capit ore nō sibi cauet
a morte Est enī q̄dam aula Regraum appella
ta pud ualde et īmansueta q̄ hoc mō interimit
crocodillū. Dum enī pulis hic ex aquam mul-
tore dormit Aucula illa ia dicta cta facē eius
solitat qui importunitate ei aliqn fatigatus
os ei aprit q̄ illa ingressa uiglis eius scalpit
et mititate tam delectacōem adducit q̄ pīas
deceptus obdormit. Q̄ dum illa presentit i
uentrez ei continuo se immergit et cū inue-
tre sit valde mollis ipm rostrulo ac unguli
scindit et hostis exeris pisterm mortuū deīngt
Vtinam si aliq̄ cauī hoīes nasa contingerēt
mansuetudinis naturalis meōres nō uindictā
expeterent Est enī q̄ cōe et hoīb⁹ naturale ut q